

въ нашитѣ къщи“. А пъкъ селянитѣ въ единъ гласъ извикали: „Какво ще правимъ въ Варна, жътвата се изминава, храната ни изгни по нивята, съ какво ще прехранимъ челядта си и отъ гдѣ ще исплатимъ данъка си на царщината“.

Мютесарифина никакъ ненастоявалъ, а на противъ и той самъ убѣждавалъ селянитѣ да се завърнатъ по домоветѣ си и да си глѣдатъ работата, като ги увѣрявалъ че нѣма вече никаква опасностъ, всичко е запазено и въ бѣдѣ нѣма кой да ги закача.

Въ това врѣме когато мютесарифина говорилъ на селянитѣ, консулитѣ съ една частъ отъ Каварненското население, заминали къмъ вътрѣшността на Калето, распитали подробно, за приключението въ Каварна, взели белѣжки и като се обърнали къмъ населението, казали: „Вървете на сѣверъ, защото на югъ нѣма спасение“.

Консулитѣ се завърнали при мютесарифина и потеглили за Варна, съ които отишла само една стара жена съ 4-годишното си внуче. Параходитѣ се още гледали, а въ населението общо движение станало. Едни стягали колята си, други прибирали ничтожната си покъщина, трети припкали да намѣратъ дѣцата си и всякой единъ се гоѣвилъ за пѣтъ. Нѣ въ това врѣме като молния се прѣсналъ изъ населението радостенъ слухъ за пристиганieto на Амира съ русскитѣ казаки. Всички се отказали отъ пѣтуванието. Вратитѣ на калето се отворили. Стражата се вдигнала и всякой обърналъ очитѣ си къмъ сѣверъ.

Слънцето залезло, нощта настѣпила и се преполовила, нѣ никой не мислилъ нито за ядене, нито за сънъ и разговора се ограничилъ само въ честитото посрещане и поклонение на очакванитѣ отъ дълго врѣме, освободители. Тѣзи надѣжда правила всякого радостенъ и веселъ. А пакъ въ такива едни минути още по весело би било, ако поне една отъ каварненскитѣ бѣвчици се намираще тукъ.

Нощта преминала, слънцето изгрѣло, часоветѣ единъ слѣдъ други вървѣли, а русситѣ не се показвали и надѣждата за пристиганieto имъ взела да изгасва. Надвечеръ народа почналъ да се трупа на купове, на купове и да излиза изъ калето. Едни се отправили по посока къмъ русситѣ, други за въ селата си. Въ расстояние на два дена, калето се испразднило, запустѣло. Селянитѣ въ пѣтуванието си постоянно слушали виението на останалитѣ по зимовищата безъ овци и овчари кучета. Чес-